

Çocuk ve Gökkuşağı İspinozu

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Gökkuşaağı İspinozu

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, yeřil tepeler arasında kıvrılan küçük bir köyde yaşıyordu. Sekiz yaşındaydı; sıcak kahverengi tenli, kısa kıvrıcık siyah saçlı ve parlak koyu gözlüydü. Üzerinde güneş baskılı sarı bir tişört vardı ve yeşil bez bir çantası vardı. Leo her gün köyün çevresindeki çayırları ve dereleri keşfeder, dünyayı hep merak ederdi.

Güneşli bir sabah, Leo bir böğürtlen çalsının yanında minik bir cıvıltı duydu. Yaprakları araladı ve tüyleri gökkuşağı gibi parıldayan küçük bir kuş buldu. Kuşun yuvarlak gri gözleri ve gümüş bir gagası vardı. Leo nazikçe parmağını uzattı ve kuş üzerine kondu. Kuşa Pip adını verdi ve bir bacağına takması için ince, örgülü bir ot halkası verdi.

Pip'in tüyleri sihir gibi renk değıştiriyordu. Mutlu olduęunda pembe ve altın renginde parlıyorlardı. Heyecanlandığında parlak maviye dönüyorlardı. Leo her gün Pip'i büyülenmiş gibi izliyordu. Pip'in renklerinin gökyüzüyle birlikte değıştiğini fark etmeye başladı. 'Sen bir hava durumu kuşusun!' diye fısıldadı Leo. Pip'i yakından izlemeye ve sırrını öğrenmeye karar verdi.

Leo çantasına küçük bir defter koydu ve gördüklerini yazdı. Her sabah Pip'in tüylerini ve gökyüzünü kontrol etti. Pembe ve altın, güneşli bir gün demektir. Mavi, rüzgâr demektir. Leo, Pip'in renklerinin özel bir dil gibi olduğunu öğrendi. Her gün işaretleri okumayı çalıştı; sabırlı ve dikkatliydi.

Pip sık sık Leo'nun parmağına konardı; Leo da derenin yanındaki pürüzsüz bir kayanın üzerinde otururdu. Küçük kuşun tüylerinden oluşan tepeliği heyecanlandığında kalkardı. Leo, tepeliğin bir esintiden önce dimdik durduğunu fark etti. Gülümsedi ve 'Bana hava durumunu söylüyorsun, değil mi Pip?' dedi. Kuş cıvıladı ve gökkuşağı tüylerini kabarttı.

Bir öğleden sonra Leo yeni bir şey gördü. Pip'in tüyleri yumuşak bir gri renkte parlamaya başladı. Başındaki tepelik sarktı. Pip, yuvarlak ve tetikte gözlerle Leo'ya baktı. Leo kaşlarını çattı. 'Gri tüyler? Bu ne demek?' Gökyüzüne baktı ama hâlâ maviydi. Sonra hatırladı: gri, yağmur demekti. Bunu bir kez daha önce görmüştü ama şimdi emindi.

Leo büyükannesini, Gran'ı bulmaya koştu. Gran uzun boylu ve hafif kamburdu; gümüşü gri saçları topuz yapılmıştı ve sıcak kehribar gözleri vardı. Uzun çivit mavisi bir elbise ve hardal rengi bir şal giyiyordu. Leo ona defterini gösterdi. 'Pip'in tüyleri yağmurdan önce griye dönüyor,' dedi. Gran dikkatle dinledi ve başını salladı. 'Kuşun haklı olabilir,' dedi. 'Köye söylemeliyiz.'

Leo ve Gran, Belediye Başkanı Tomas'a gittiler. Tomas iri yapılı ve sağlamdı; düzgün bir bıyığı ve yeşil bir yeleği vardı. Pirinç bir cep saati zinciri taşıyordu. Başkan önce kaşlarını çatı. 'Bir kuş mu yağmur tahmin ediyor? Buna inanmak zor.' Ama Leo notlarını gösterdi ve renkleri açıkladı. Başkan gökyüzüne, sonra Pip'in gri tüylerine baktı. 'Peki,' dedi. 'Hazırlanalım.'

Belediye Başkanı Tomas köylüleri bir araya çağırdı. 'Fırtına geliyor,' diye duyurdu. 'Hazırlanmalıyız.' Herkes birlikte çalıştı. Çatıları halatlarla sağlamlaştırdılar ve odunları örtü altına koydular. Hayvanları ahırlara götürdüler ve kovaları temiz suyla doldurdular. Leo saman demetlerini taşımaya yardım etti ve Pip omzunda kaldı, gri renkte parlıyordu.

Öğleden sonra ilerledikçe Pip'in tüyleri daha koyu gri oldu. Rüzgâr güçlendi ve bulutlar toplandı. Leo gökyüzünü izledi ve küçük kuşuyla gurur duydu. Gran ona taşımaları için bir fener verdi. 'Bu kadar dikkatle izlediğin için iyi yaptın,' dedi. Leo gülümsedi; çilli yüzü parlaktı. Doğayı gözlemenin bütün köyüne yardım ettiğini biliyordu.

Sonra yağmur geldi. Büyük, düzenli damlalar halinde yağdı; çatılarda davul gibi çaldı ve dereleri doldurdu. Ama köy hazırdı. Herkes evlerinin içinde kuru, sıcak ve güvende kaldı. Leo pencerenin yanında oturdu, Pip parmağındaydı. Kuşun tüyleri yavaşça tekrar pembe ve altına döndü. 'Başardın, Pip,' diye fısıldadı Leo. Kuş usulca cıvıladı.

Yağmur durduktan sonra köylüler evlerini kontrol etmek için dışarı çıktılar. Her şey güvendediydi. Belediye Başkanı Tomas, Leo'ya doğru yürüdü. 'Küçük kuşun bizi bir sürü deritten kurtardı,' dedi. 'İşaretleri izlediğin için teşekkürler.' Leo'nun yüzü ışıldadı. Meraklı ve sabırlı olmanın ona önemli bir şey öğrettiğini fark etti. Daha fazlasını öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

O akşam Gran, Leo ile verandada oturdu. 'Görüyor musun,' dedi, 'doğanın konuşmanın birçok yolu var. Sadece dinlemen gerek.' Leo başını salladı. Defterini açtı ve Pip'in gri tüylerini çizdi. 'Gri, yağmur demek,' diye yazdı. Sonra pembe ve altın tüyleri çizdi ve 'Güneşli' diye yazdı. Küçük hava durumu işaretleri kitabıyla gurur duydu.

O günden sonra Leo her sabah Pip'i izledi. Daha çok renk ve daha çok işaret öğrendi. Mavi, rüzgâr demekti; beyaz ise kar. Köylüler sık sık Leo'ya havanın nasıl olacağını soruyordu. Leo Pip'in tüylerini kontrol edip onlara bir cevap veriyordu. Köyün hava durumu çocuğu oldu ve Pip onun en iyi yardımcısıydı.

Pip her zaman Leo'nun yanında kaldı; parmağına ya da omzuna kondu. Bacağındaki örgülü ot halkası, Leo'ya tanıştıkları günü hatırlatıyordu. Kuşun gökkuşağı tüyleri güneşte parıltıyor ve mutlu olduğunda tepeliği kalkıyordu. Leo, küçük dostunun dünyayı öğrenmesine her zaman yardım edeceğini biliyordu.

Ve Leo, dikkatle izlemenin öğrenmenin harika bir yolu olduğunu öğrendi. İster bir kuşun tüyleri olsun ister bulutların şekli, doğa ipuçlarıyla doludur. Tek ihtiyacın sabır ve meraktır. Leo ve Pip, küçük bir çocuğun ve minik bir kuşun bile büyük bir fark yaratabileceğini kanıtladı; her seferinde bir gözlemle.